

VĚTRNÍK

Ročník 55.

Sobota 12. října 2024

číslo 9.

Jen Krakonoš to možná ví, ale ten nic nepoví

Štítinská akademie múzických umění neboli SAMU Štítina vystoupila na schody vysokého divadla Krakonoš, a stala se tak předposledním vítaným souborem 55. ročníku KDP a tím posledním, který předstoupil před odbornou porotu.

Za přípravný výbor KDP a zároveň za STDK, čili

(Pokračování na stránce 4)

sobota 12. října 2024		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
15:00	O.Y.E.P.	velký sál
	Ružomberok	
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	posezení se sejkorama	velký sál

Recenze: Ladislav Vrchovský

Clément Michel: Ani o den dýl!

Šamu Štítina

Štítinští ochotníci přijeli na letošní ročník KDP s inscenací komedie francouzského autora Clémenta Michela *Ani o den dýl!* Clément Michel je současný francouzský herec, režisér, dramatik a scénárista, V roce 2024 se v České republice hrají dvě jeho hry na profesionálních divadelních scénách. *Účet* (překlad Petr Christov) v Divadle Bez zábradlí Praha a *Ani o den dýl!* (překlad Jana Montorio Doležalová) v produkci agenturní pražské scény Divadlo Gong.

Děj hry je velmi jednoduchý. Pavel, muž ve věku mezi třiceti – čtyřiceti lety, žije čtyři měsíce ve společném bytě se svou přítelkyní Sofií, když zjistí, že vzájemné soužití je vyloučeno. Nenajde však odvahu k rozhovoru, ve kterém by Sofii vysvětlil, proč se s ní musí rozejít. Všimne si ale, že pro Sofii je tím nejhorším, co by se jí mohlo stát, další spolubydlíci. Požádá proto svého nejbližšího kamaráda Martina, aby se na krátký čas nastěhoval do bytu, ve kterém žije se Sofií. Partnerce pak namluví, že Martin přišel o matku, kterou na silnici přejel nákladník, a že on nemůže v takové situaci nechat kamaráda bez pomoci. Sofie doborosrdčně souhlasí. Martin se sice vzápětí dozví, jakou nehoráznost si Pavel vymyslel, aby svoji ženu

donutil k souhlasu s jeho ubytováním, ale hraje dál kamarádovu hru, která má Sofii vyhnat z bytu. Sofie však už netrpí přítomností cizího muže v bytě, ba naopak, její soucit ji dovede až do Martinovy náruče. To bohužel zdaleka není konec hry, i když by byl v této fázi textu zcela logický.

Zcela nejasný je žánr hry. Autor se pohybuje mezi fraškou, mravokárnou groteskou, realisticcko-psychologickou konverzační a situační komedií. U takového textu je těžké zvolit adekvátní inscenační postupy i způsob hereckého uchopení postav,

Výběrem této předlohy si soubor ŠAMU Štítina velmi zkomplikoval cestu k úspěchu. Text hry je značně roztržitý a nekonzistentní. V dobrých divadelních hrách zpravidla autoři vytvoří příběh, který se postupně logicky rozvíjí na základě vespolečného jednání osob. Jednotlivé osoby mají věrohodné povahy a charaktery. Jejich chování je uvěřitelné. Vývoj příběhu bývá konzistentní, to znamená, že se děj posunuje na základě situací krok za krokem postupně dále a dále. Směřuje se k logickému závěru v řetězu, jehož jednotlivými články jsou na sebe navazující dějová fakta. Průběžné jednání osob se vyvíjí podle toho, co každá osoba prožila

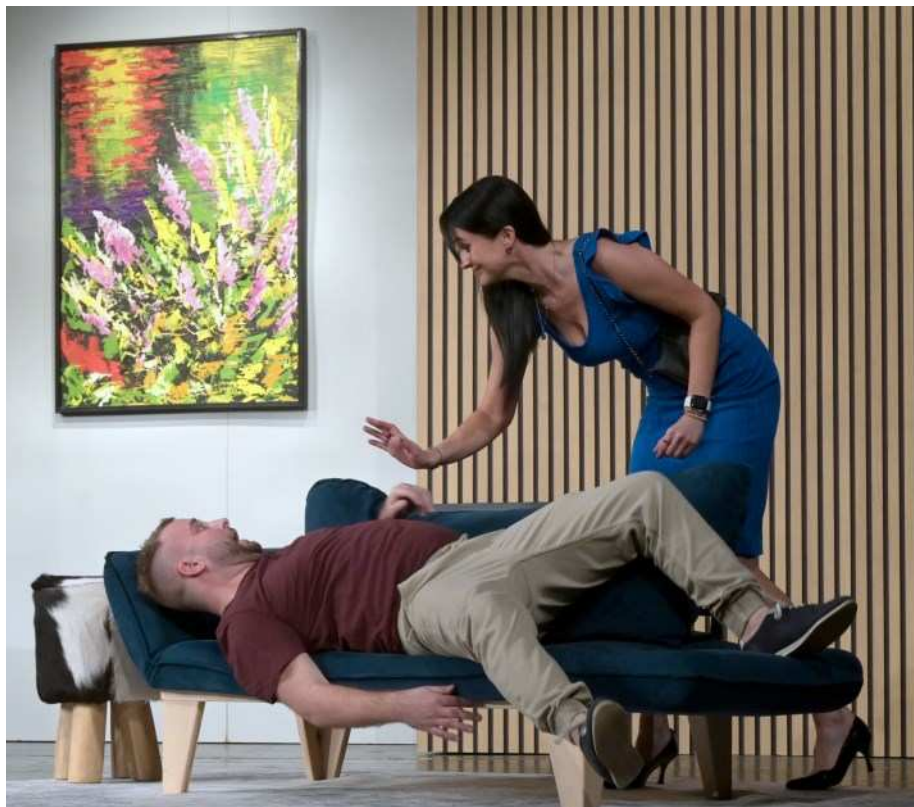

v minulém jevištním obraze a prožitkem poznamenaná se adekvátně chová k ostatním. Něčemu takovému však Clément Michel ve své hře nedává téměř žádnou šanci.

V *Ani o den dýl!* se v průběhu jednotlivých scénických obrazů většinou děj nijak neposunuje, autor spíše jen vrší rádoby vtipné hlášky, snaží se vykřesat humor z toho, že Martinovu bolest způsobenou hemeroidy Sofie chápe jako bolest vyvěrající ze ztráty matky. Kontrast mezi hemeroidy a úmrtím, pro autora vtipný, se sám o sobě blíží k velmi pokleslému humoru, navíc se postupně v průběhu představení vyčerpává.

Způsob, kterým představitel Pavla Tomáš Smetana vytváří hlavní postavu, je směsí pitvoření, ztřeštěných pohybů, grimas, divokých gest, výkřiků, jejichž cílem je co nejvíce připoutat diváčkou pozornost. Je to herecký part sólisty bez známky hereckého partnerství. Smetana svým chováním na jevišti umocňuje nekonzistentnost textu. V podstatě jde o destrukci, ne službu inscenaci a jejímu vyznění. V jedné chvíli se chová k Martinovi prosebně, v příštím okamžiku na kamaráda až zběsile útočí. Vůči Sofii ze začátku projevuje ostych říct, co si myslí, je téměř neschopný slova a vzápětí se chová autoritativně. Herec v průběhu představení stále silněji a silněji přehrává a jeho Pavel je zcela nevěrohodnou postavou.

Tím, že v textu chybí prostor pro logický herecký oblouk (zvláště pak u obou mužských rolí), jsou herci donuceni vyrábět humor vnějšími prostředky. Ty se však postupně vyčerpávají a představení nabývá na monotónnosti. Publikum se sice směje jednotlivým hláškám, grimasám, stále a stále se opakujícím Martinovým projevům bolesti z hemeroidů, ale vtipného a duchaplné humoru se nedočká.

V programu k představení jsou jako autoři scény uvedeni Tomáš Konečný a Ondřej Benda. Scéna však svým výtvarným poje-

tím spíše ztěžuje diváckovo vnímání jednání herců. Na jedné straně cihlová zeď, na druhé svislé pruhy a uprostřed nic neříkající obraz nejsou pro děj vhodným pozadím.

Lenka Ferenc, Ondřej Benda a v rukou důsledného režiséra zajisté i Tomáš Smetana patří k interpretačně dobře vybaveným hercům. Zásadou velmi nekvalitního textu hry však své herectví v podstatě nemohou téměř vůbec projevit. A tak se představení štítinských ochotníků na letošním KDP stalo jen další duchaprázdnou zábavou.

Půdičkáři

Plusy:

- Scéna funkční a estetická
- Převod do českých reálií
- Pánské herecké výkony

Mínusy:

- Absence dramaturgie
- Temporytmus
- Občas nedostatečná jevištní řeč

Hlasování diváků:

- Odpoledne: 95,61 %
- Večer: 91,34 %

zbylo. Ale myslím, že po Vysokém už je dobře roz distribuováno,“ podotkl Ondra.

Já tedy nevím, jak kvalitní byla distribuce, protože redakce naprosto nic ani nezacítla. Traduje se však, že v kuchyňce v noci stojí fronta s krajíčkem chleba v natažené dlani. Na něj pak Jura pokládá tenké plátky onoho naprosto nezdravého, avšak lahodného špeku, které obřadně krájí.

Zda je to pravda, nebo ne, zda kuchyňka utajila onen šrůtek před zbytkem divadla, nebo to jsou jen zlé klepy, to ví pouze Krakonoš. A možná ani on ne.

(jn)

(Pokračování ze stránky 1)

Spolek techniků divadla Krakonoš, se k mikrofonu postavil Honza Vaverka ml., který se pozastavil nad tím, že vlastně soubor veškeré informace, které o sobě uvádí, považuje za úplně zbytečné. Ať už se týkají vzniku, statutu i čehokoli jiného. „Jedno jste ale o sobě skutečně nenapsali. Jste souborem, který svými inscenacemi na KDP v uplynulých letech obsazoval, když ne vrchol, tak alespoň horní část pomyslné pyramidy. A tak bych vám chtěl popřát, abyste tuto tradici dodrželi i letos,“ konstatoval Honza.

Josef Hejral za SČDO polemizoval s tím, zda je, či není odvahy nazvat se akademií múzických umění. „V roce 2001 to na případný název příliš neukazovalo, ale už následující rok jste si reputaci vylepšili,“ řekl Pepa s tím, že s každou další návštěvou bylo ŠAMU stále úspěšnější. „To je krásné, ale zavazující,“ podotkl Pepa.

Zdravice ŠAMU se ujal Ondřej Benda a sdělil, že poprvé byli Štítinští ve Vysokém v roce 2002 a letos je to dvanáctá účast. „Chtěli jsme vám něco přinést. V plánu byl šrůtek špeku. Dovězli jsme 25 kg, nicméně, jak jistě víte, několik z nás je tady už delší dobu, a tak na dnešek už nic ne-

Příští rok dostanou soubory snídaně do postelí

Josef Hejral nazval při pátečním loučení divadelní soubor Vojan z Libice nad Cidlinou fenoménem. V Libici je příjemné chodit do divadla, ale i trávit čas na konferenci Svazu českých divadelních ochotníků.

Pepu, který se se souborem loučil jménem přípravného výboru KDP, doplnila Hana Šiková, jež zastupovala vyhlášovatele přehlídky, zmíněný SČDO. Znovu vyjádřila potěšení nad tím, že mohla Libické ve Vysokém přivítat. „Na vysocké přehlídce jste se soutěžním představením podvácet, tak se těším, že se tu sejdem i potřinácté,“ dodala Hanka.

Ani soubor z Libice nad Cidlinou nepřišel o dárky od valnou hromadou potvrzeného generálního prezidenta Standy Mareše, který si přidal ještě další titul, a to stínový prezident. Tentokrát k souboru putovaly montérky pro zahradníka, aby nemusel pořád chodit v pyžamu. A montérky následovaly hrnky do kuchyně, mýdla, plastové obaly a drobné vybavení na kancelářský stůl.

A protože Libičtí jsou už soubor zkušený a Vysokého znalý, dostali jako hostesku novickou

Majdu. A protože soubor zkušený ví, proč Vysočtí přidávají k poskytovaným službám také dohled hostesky nebo hostese, snažili se nic neprozradit o svém počínání na přehlídce. Ale Majda je pozorovala, co dělají o pauze mezi dvěma představeními v šatně: „Zjistila jsem, že někteří poslouchají hudbu, někteří se malují nebo očekávají další herce, nacházející se zatím v nedohlednu. A někteří si jdou prostě zdřímnout. Na večírku si pak překvapivě objednávali džus, colu, čaj – malý, velký a ještě větší,“ sdělila hosteska Majda s tím, že dostala takový malý nápad na zlepšení služeb hostesů: „Možná bychom měli ještě zajistit dodávku snídaní do postelí. Nebo možná ani ne.“

Majdin nápad rozhodně Jaroslav Vondruška nezamítl, ponechal si jej ke zvážení. Pochválil perfektní servis přehlídky i práci

vysockých divadelních techniků. „Pak jsme přemýšleli o Majdě, která se z večírku vzdálila dříve než my. A protože to údajně nebylo poprvé, napadlo nás, zda nemá nějakou nemoc. Poradili jsme se proto s Krakonošem ohledně medicíny, která by jí pomohla zlepšit vztah k večírkům. A on nám poradil,“ loučil se Jaroslav a předal Majdě tajemnou lahvičku.

Poprvé v historii se stalo, že k nepřipravenému přípitku vyvolal Honza Hejral člena loučícího se souboru. Tím byla Helena Vondrušková. Ta přiznala, že přípitek za 48 let pronáší poprvé. „Připijme si a slibme si, že uděláme vše pro to, abychom tu příští rok mohli znovu být. Já jsem tedy loni pro to naprosto všechno udělala,“ pozdvihla sklenku Helena.

(jn)

Zázraky okamžitě, nemožné na počkání

Přehlídka KDP má svůj věhlas i díky skvělému týmu techniků. Práce pro soubory a se soubory během týdenního maratónu je jedna věc, přípravy a starost o budovu divadla Krakonoš druhá. S Janem Pohankou, starostou Divadelního spolku Krakonoš, jsme probrali novinky a plány.

Honzo, diváci si chválí změnu v uspořádání sedaček.

Letos se nám podařilo udělat jednu další řadu elevace. Místní akční skupina vypsala koncem loňského roku grant, kde byly k dispozici ještě finance z předchozího programovacího období. Měli jsme štěstí, že vyšla i naše žádost. Koupili jsme čtyři nosné desky a máme jednu řadu elevace navíc.

Jak to vychází na počet, kolik řad je tedy vyvýšených celkem?

Je to šest vyvýšených řad celkem s tím, že 11.-14. řada je výše o 20 centimetrů, 15.-16. řada o 40 centimetrů.

Musím sám uznat, že je to změna výrazná a zlepšila divácký komfort.

To jsme rádi. Sedačky v poslední 16. řadě jsou samy o sobě ještě vyšší než zbytek sálu, řekněme o tři až čtyři centimetry.

Byla tato změna na úkor pohodlí nebo technického zásahu?

Pohodlí ne, v tom žádná změna není. Technicky je stavba trochu náročnější, ale už jsme si postup zkoordinovali. Všechny elevace nám ale ubraly jedno místo v řadě.

A výška elevace nemá vliv na strop, na dosah ke kuchyňce v patře?

To vůbec, osobně si myslím,

že bychom ještě jeden stupeň uměli, ale od toho jsme upustili, protože bychom neměli kam dát schody.

Některé soubory si přejí zvucit a svítit ze sálu. Ani v tomto nepřišla elevace komplikace?

Technika v sále znamená odstranit čtveřici sedaček a místo nich přinést stůl na mixpult. K tomu se ještě musí natahat kabely.

A to už souvisí s dalšími plány.

Ano, to jsou naše plány, abychom si kabely z kabiny natahali napevno a nemuseli je o přehlídce chystat a zase sklízet.

Kolik souborů si přeje mít techniku nikoli v kabině, ale v sálu za diváky?

Ten požadavek se vyskytuje častěji, ale to víme. Zvucit a svítit ze sálu je pro divadlo lepší. Letos to byly dva soubory, loni asi také dva. I pro naše představní, hlavně pro muzikály, jsme si tahali techniku do sálu.

Z dalších novinek můžeme ještě připomenout modernizaci ovládání pultu, že?

Chtěli jsme změnu u ovládání světel sálu, stmívání se tu dělalo opravdu před lety a začalo být trochu poruchové. Původní separátní ovládání sálu jsme nově nastavili do ovládání světelného pultu. Jelikož máme moderní

pult, což je vlastně počítač, tak mám propojení i s mobilním telefonem nebo tabletem.

Žádá si divadlo další zásahy? Jaké máte plány na další sezónu?

Určitě budeme muset vyměnit kotel v kuchyňce, už mám i cenovou nabídku. Řešit musíme také starý a nepoužívaný komín.

Honzo, jaké je tvé civilní povolání?

Já jsem elektroinženýr, studoval jsem v Praze na ČVUT elektrotechnickou fakultu. Původně jsem studoval sdělovací techniku a biomedicínské inženýrství, zajímal jsem se i o měřicí techniku. A abych to převedl do praxe, tak sedím u počítače a programuji.

Pozn.: Rozhovor s Honzou Pohankou doplnil i šéf techniků Jan Vaverka ml. s informací o telefonech v budově.

Byla tu stará telefonní ústředna, ještě reléová, nově můžeme volat přes internet, což přináší nové možnosti i úspory. Platili jsme asi 700 za měsíc, teď jsme za půl roku utratili asi dvacku. Do vnitřní sítě v divadle Krakonoš, které je teď propojené telefony, jsme nově přidali i knihovnu. (fry)

Rychlorozhovor 30 minut před představením

Na naše rychlé otázky odpovídala herečka souboru ŠAMU Štítina Lenka Ferenz.

Za půl hodiny hrajete, jak se cítíte?

Špatně. Ba ne, mám trému, ale přirozenou.

Když jste postavili scénu, tak jste poctivě zkoušeli. Je to ještě potřeba?

Náš pan režisér si myslí, že je stále potřeba zkoušet. Myslím, že i po večerním představení si dáme zkoušku.

Kdy jste přijeli? Zapojili jste se do přehlídkového života?

Přijeli jsme ve čtvrtek a udělali jsme si soukromý večírek. Dnes (v pátek) se těšíme na ten náš oficiální v hospůdce v divadle.

Loni jste odtud postoupili do Hronova.

Ano, byli jsme nominováni s hrou *Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách*. V Hronově jsme udělali pořádný

rozruch.

Vím a čtenáři jistě dohledají ve zpravodajích Jiráskova Hronova a na vašem facebooku. Měla ta situace ještě nějaký dozvuk?

Snažíme se o zápis do Guinnessovy knihy rekordů, chceme vyprodat ostravský Gong, který má 1500 míst. Takže Hronov pro nás byla skvělá reklama.

A v Ostravě hrajete kdy?

22. října, Gong Ostrava. Vstupenky jsou k dispozici na webu dolnivitkovice.cz a všechny zve-me.

Můžete prozradit, co nového zkoušíte?

Titul ještě není vybráný. Většinou začínáme zkoušet v lednu, ale to ne vždy vyjde. Takže únor, intenzivně v březnu a v dubnu bývá premiéra. Tak nám držte palce.

(fry)

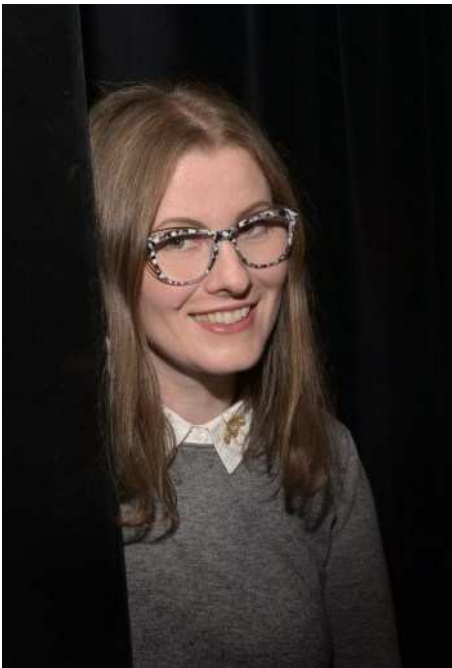

Rychlorozhovor 30 minut před představením

Jedním z hostů letošního KDP jsou divadelníci z Ružomberoku. Po několika letech se opět jedná o zahraniční návštěvu. Divadelné štúdio RosArt přivezlo hru *O.Y.E.P.* Na naše otázky odpovídala režisérka Marianna Stančoková.

Jak se stalo, že hrajete na přehlídce ve Vysokém nad Jizerou?

Vděčím za to Tomáši Hradilovi, který naše představení viděl v Kroměříži a pozval nás do Velké Bystřice. Pak jsme dohodli, že

zahrajeme i tady u vás.

Jak byste se charakterizovali, jste profesionálové, poloprofesionálové, amatéři?

Jsme milovníci divadla a myslím, že kategorie, které jmenuješ, není třeba řešit.

Někdo z vás studoval nebo studuje „divadlo“?

Já studuji režii a dramaturgii.

Takže brzy budete profesionálové?

Co je vlastně profesionál?

Nevím, třeba ten, kdo za svou činnost bere peníze?

No, tak to by bylo fajn. Uvidíme, jak brzy to bude.

Jak dlouho se zdržíte?

Přijeli jsme v pátek večer na představení, odjíždíme v neděli.

Zdržíte se pak ještě v ČR?

Ne, vrátíme se domů.

Je na Slovensku rozšířené ochotnické divadlo jako u nás?

Vím, že divadlo u vás velmi žije, myslím, že nejinak je tomu i u nás. Ovšem tady je divadlo více intenzivní a více od srdce.

Loutková scéna ve Vysokém n. Jizerou slaví 100 let. Máš blízko k loutkám?

Zkušenost mám z raného dětství a loutky mě vždy fascinovaly. O to víc se těším na vaši výstavu, která mi otevře další vrátka do této sféry.

Vaše tvorba je čistě autorská?

Jedna naše inscenace byla čistě autorská. Tu jsem tvořila s mladými středoškoláky na téma ekologie. Ružomberok je známý ekologickými problémy, takže šlo o aktuální téma. Často ale vybíráme ze současných dramatiků, jako je třeba Florian Zeller.

Je za názvem vaší hry to, co si myslíme?

Uvidíte, co uvidíte.

(fry)

MÁTE PŘED PREMIÉROU?

Napište nám
a my napíšeme o vás.

redakce@divadelnik.cz

DIVADELNÍK^{CZ}

Kukátko do světa amatérského divadla

Divadelní půdě vládl král Miroslav

Ve středu se s přehlídkou rozloučilo KDP mladým, ve čtvrtek měl den otevřených dveří seminář-dílna SČDO. Dalším přehlídkovým seminářem byla tzv. Půdička. Název odpovídá místu setkávání. Ihned po večerním představení se zájemci odeberou do prostor půdičky, kde formulují myšlenky pod vedením Mirka Krále.

Míro, zhodnot' nám, prosím, letošní Půdičku.

Návštěvnost byla vyšší než loni. Půdička funguje jako škola, kde se všichni navzájem inspirujeme. U nás je důležitá konfrontace, potřeba naučit se vnímat a hodnotit. To je důležité i pro mě, nejsem a ani nechci být jen přednášejícím. Na jedné věci ale ještě musíme zapracovat – navzájem se poslouchat a nemluvit jenom proto, abychom mluvili.

Letos jste zvolili trochu jiný model hodnocení Půdičky pro soubor a do Větrníku. Byl to dobrý krok?

Rozhodli jsme se pro klady a zápory. Přišla s tím Vladka a já byl z nápadu nadšený. Formulujeme do šesti bodů nikoli hodnocení, ale postřehy z celé inscenace. Myslím, že body jsou lepší než učené pojednání, lépe tím vnímáme a tříbíme.

Na Půdičku často zavítám a říkám si, jestli zdejší hodnocení není někdy až moc přísné. Budeš se mnou souhlasit, nebo mi budeš oponovat?

Co se děje na Půdičce by se nemělo dostat ven. Je to jako v manželství. Právě konfrontací, kdy spolu nesouhlasíme, se učíme a můžeme dospět k výsledku, jak vnímat druhého. Kdybychom si tady uměle říkali, jak představení bylo krásné a úhledné, to by teprve byla krutost.

Rozhovor doplnila Vladka Kodousková, pedel Půdičkářů.

Půdička je vzdělávací prostor, hledáme, co bylo špatně a co bylo dobře. Krutě možná vypadá, že jsme se zaměřili na tři plusy a tři mínusy, ale tím jsme se zbavili té omáčky okolo, takže myslím, že tento model je ku prospěchu věci.

Míro, po kolikáté jsi lektorem Půdičky?

Po čtvrté.

Vnímáš posun v divadelním smýšlení účastníků Půdičky?

Ano, to rozhodně, ale myslím, že to není jen zásluha Půdičky. Formování myšlenek je daleko lepší.

Odbočím od Půdičky. Na čem

ted' pracuješ, co chystáš?

Zrovna připravuji *Divadelní salón paní Ljuby*, což je krajská postupová přehlídka amatérského divadla v Neratovicích. Konat se bude 7. až 10. listopadu. Pracuji na vánoční výstavě betlémů. Po Vysokém mě čeká oblékací zkouška hry *Páteční kiwi* v Kalichu a poté oblikačka v Palasu u hry *Dejte mi všichni pokoj*. Další práci bude detektivka v Kalichu a hodně moc se těším do Příbrami na *Milostné manévry* a *Kdyby tisíc klarinetů*.

Jsi stále ve společenském domě v Neratovicích?

Ano, pracuji zde jako dramaturg. Jednou novinkou je *Neratovická viola*, což jsou hudebně poetické pořady. V cyklu *Je nám ctí* jsem si vymyslel pořad *Žena v množném čísle*. Pozveme čtyři dámy, které pocítily slávu i pád.

Vladka Kodousková dodala, že letošní Půdičkou prošlo 46 lidí, což je půdičkový rekord.

(fry)

Karel

Krystýna

Anička

Magda

Kateřina

Napsali jste do redakce

Vážení a drazí přátelé ve Vysokém!

Rok uběhl jako voda a opět prožíváte krásné divadelní chvíle v Krakonošově. Moc na vás všechny vzpomínáme. K Vánocům jsme dostali od dětí dovolenou, a kam si myslíte, že jsme na jaře vyrazili. No přeci na naše krásná a milovaná místa v Krakonošově zahrádce ve Vysokém. V předstihu jsme byli u divadla, u našeho nejsilnějšího a nejkrásnějšího buku v parku, v kostelíčku, ve věhlasné cukrárně, u Větrova, u sjezdovek, pokochali se

vaším náměstím a podívali se do hor a vysockého okolí, setkali se s přáteli. Jen to divadlo nám tu jaksi chybělo.

V Bystřici právě letos slavíme 150 let ochotnického divadla a 90 let slaví loutky. V prosinci chceme se souborem vyjet s premiérou. Teď v říjnu nám tu probíhá *Divadelní festival Ludvíka Němce*, na začátku listopadu tu jsou *Dny loutkového divadla* a přesně 9. listopadu je tu onen slavný den, kdy všechny soubory vystupují se svým krátkým programem a jak se říká: „Pořádně

to roztočíme, drahoušku“ - to přeci už stojí za to.

Takže přátelé, mějte se krásně, opatrujte se a chraňte i nadále to naše divadlo.

Vaši Maru a Jára Neradovi z Bystřice

P.S.: Ještě posílám foto nás (to pro připomenutí - takhle teď vypadáme) a našich tří sluníček - pravnuček Klárky (4 roky), Elišky (20 měs.) a Marušky (17 měs.). Tady se to počítá ještě na měsíce, zatímco u nás už na léta. Tak ahojky. MaJ

100 let loutek ve Vysokém

Součástí historie Divadelního spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou je od roku 1924 také loutková scéna. V přehlídkovém *Větrníku* jsme vám, milí čtenáři, přinášeli na pokračování příběh vysockých loutek. Celý je zaznamenaný v knize Svatky Hejralové *Tenhle svět nás ještě potřebuje*, kterou si stále ještě můžete koupit ve stánku u vchodu do divadla Krakonoš. Dnes náš seriál zakončíme ještě několika historickými fotografiemi.

Větrník, zpravodaj 55. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, korektury Magda Králová, kresby Petr Kolínský, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.